

Hrůzostrašné povídky

Drazí přátelé klasického hororu. Kniha Hrůzostrašné povídky Dana Anguse přináší na náš knižní trh sbírku povídek, vyplňující mezeru na naší domácí hororové scéně. Ti bystřejší už si jistě položili otázku, jak může Angličan Dan Angus být považován za součást naší české hororové scény. Na odpověď si v zájmu udržení napětí počkejte až v závěru tohoto sloupku. Jak jsem již zmínil, Hrůzostrašné povídky jsou sbírkou klasických hororových povídek. V dnešní době probíhá inflace rozmázlých mozků, vyhrézávajících střev, potoků krve a rozdrcených očních bulv. Tyto rekvizity bohužel samy o sobě nejsou schopny vyvolat pocit onoho příjemného mrazení v zádech, jaké je čtenář schopen pocítit například při čtení povídek Roberta Blocha, Edgara Allana Poea nebo Raye Bradburyho..

Hrůzostrašné povídky tyto pocity vyvolávají. Tu silněji, tu slaběji. Někde vyčarují na čtenářově tváři cynický úšklebek, jinde navodí pocit bezmoci a zmaru.

Sbírka se skládá z deseti povídek. Najdeme zde čtyři delší kusy a šest kratších. Z delších povídek mě zaujala především povídka „Oči“. Nosným prvkem tohoto díla je literární pitva silně paranoidního člověka, stále více upadajícího do pastí své vlastní duševní poruchy. To vše, podbarveno smutnou atmosférou nevydařených vánočních svátků, pomalu spěje k nečekanému radikálnímu konci, který nám ovšem nedá odpovědi na všechny otázky, které se v průběhu čtení vynořily v našich hlavách. Což dodává dílku další rozměr.

Povídka „Vlkodlak“ prozrazuje, co nás zřejmě čeká, již v samotném názvu. Zajímavým kořením je zde prostředí Beskyd, ve kterém se dílko odehrává.

Tím nejzajímavějším jsou v Hrůzostrašných povídkách dle mého názoru především kratší povídky. Ať už se jedná o počáteční „Višňový dortík“, který, jak jsem již zmínil na začátku, vykouzlí na čtenářově tváři cynický škleb, nebo „Markétčin míč“, přinášející tradiční duchařskou zápletku, vyvíjející se ale nakonec naprosto nečekaným, neobvyklým a řekněme až překvapujícím způsobem.

Za nejpůsobivější část knihy považuji poslední tři krátké povídky, kterými jsou „Bílá jachta v rozbouřeném moři“, „Sestřička“ a „Čekání na vlak“.

Tyto jednohubky mají velmi silnou atmosféru a pokud jsem mluvil o mrazení v zádech, pak zbytek knihy s přehledem strčí do své pomyslné kapsy.

A nyní se vraťme k otázce, kterou jsem položil na začátku. Kdo je tedy Dan Angus? Dan Angus není nikdo jiný než spisovatel Jan Opatřil, který doposud na vlastní náklady vydával pohádky o Kapříku Metlíkovi. Tato sbírka povídek je jeho prvním pokusem o únik z literatury pro děti k literatuře hororové. Přestože kniha trpí klasickými neduhy děl vydaných ve vlastním nákladu, jako je několik překlepů a několik technických detailů v textu, hodnotím ji jako velmi podařenou. A to zejména z toho důvodu, že povídky zde obsažené mají onu omamně mrazivou atmosféru, pro kterou kdosi kdysi vytvořil škatuli „Horor“...

Dan Angus: Hrůzostrašné povídky. Obálka: Dan Angus. Vydáno vlastním nákladem, 2016. 276 s. 254 Kč.

Hodnocení: ****

Milan Štajer